

Primavera

Que hi siguis una estona i somriguis també, i no em calgui res més

Foto: Khánh Hmoong

Cada dia com ahir, el sol dins les venes i el cansament en l'oblit. Reconstruir ponts malmesos i que sigui simplement fàcil. Brindar per l'abraçada i perquè de cop tot sembla possible, també l'alegria i el somriure permanent i el color a les galtes i la llum als ulls. Que hi siguis una estona i somriguis també, i no em calgui res més. Cada dia com ahir, i que semblin assolibles totes les promeses -marxa tranquil·la, que jo estaré bé. Cada dia com ahir i un altre cop la sang i el desig i les ganes, i el cel diferent, i el desànim sota terra i tu ben endins, sense dolor. Quantes vegades he renascut? Ja ni les compto. Les celebro com si no n'hi hagués hagut mai cap i fos aquest el primer cop que la vida torna a esclatar-me dins les venes.

*text publicat al blog *La vida té vida pròpia* (<http://lavidatevidapropia.blogspot.com>) .